

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szakmai részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratot vissza nem adunk
 Működésének kiadóhivatal vez. 181

Eszrevételek a pécsi jogtanárok emlékiratára.

Pécs, 1896. január 2.

A pécsi püspöki joglyceum rendes tanárai a múlt nyáron egy emlékiratot nyújtottak be a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez, a melyet lapunk múlt évi július hó 20-iki számában mi is bővebben méltattunk s melyben a tanárok kimutatván azt, hogy a pécsi jogakadémia nem egyszerűen felekezeti, hanem országos jellegű főiskola, és miután az is kétségtelen, hogy a lyceumi alapítvány jövedelmei annak a változott viszonyokhoz mért megnövekedett szükségleteit már semmikép nem fedezik: arra a végkövetkeztetésre jutottak, hogy ez intézet fentartására és oly színvonalra való emelésére, hogy az magasztos céljainak és feladatának megfelelő hessen, első sorban a magyar állam van hivatva.

Erre az emlékiratra most egy névtelen szerző tollából származó „Eszrevételeket“ kaptunk, a mely munka a tanárok álláspontját megingatni s a pécsi püspöki joglyceum katolikus jellegét bizonyítani iparkodik, azt a főkérdést azonban, hogy hát a megnövekedett szükségleteket ki és hogyan fedezze, hogy az akadémiának az a fejlesztése, a melyet a kultuszminiszter a jogi főiskolák tovább fentartásának feltétele gyanánt jelölt meg, miképpen legyen elérhető a kizárólagos felekezeti jel-

leg mellett, hallgatással mellőzi s inkább csak sejteti, hogy alkalmazunk ugyan a korszerű fejlődés igényeinek megfelelő nagyobb számban tanárokat, s ezzel eléget teszünk a fejlesztés követelményének, de a népesebb tanári testület elégedjék meg az alapítvány tényleges jövedelméből kitelő javadalmazással, a mely annak idején a sokkal csekélyebb számú tanári kar-nak, sokkal könnyebb megélhetési viszonyok közt elég volt.

De a mi az „Eszrevételek“ főcélját, a pécsi joglyceum felekezeti jellegének kimutatását illeti, ebben sem bizonyult a névtelen szerző éppen szerencsés kezűnek, mert ezt főleg arra alapítja, hogy az intézet nagynevű alapítójának az volt a főcélja, mikép „a pécsi egyházmegye papsága részére teremtsen egy oly tudománycsarnokot, a hol papsága, a világi tudományokkal is foglalkozván, az egyházi pályán mindenkor igen kívánatos bővebb ismeretekre és tágabbkörű műveltségre szert tehesen;“ másrészt pedig azt vitatja, hogy a pécsi püspöki joglyceum egyházi vagyontól létesített, tehát katolikus alapítvány.

A mi az első állítást illeti, annak bizonyításával, hogy Szepesy a lyceumot első sorban és főképp a papság számára alapította volna, adós marad a szerző, mert az a körülmény, hogy Szepesy növendékpapjaitól a jogtudományi előadások hallgatását is megkivánta, még nem bizonyítja, hogy az intézet felállítása ebből a célból történt; nem bizonyítja fő-

kép akkor, ha figyelembe vesszük a fent-költ lelkü alapítónak 1830. év szeptember hó 1-ről kelt alapító levelében foglalt azt a kijelentését, hogy ez intézetet Baranya, Tolna, Somogy, Bács és Verőce megyéknek előtte ismételtén kifejezett óhajására alapította, már pedig ezek a vármegyék aligha azért óhajtották a jogi főiskola létesítését, hogy abban a növendékpapok nyerjenek oktatást.

Az egyházmegyei papság részére szolgált az 1828. évben felállított magánjellegű bölcsészeti tanfolyam s éppen az a körülmény, hogy Szepesy ezzel meg nem elégedve nyilvános bölcsészeti és jogi tanintézetet alapított, bizonyítéka annak, hogy ebben a világi ifjúságnak akart a maga kiművelésére módot és alkalmat szolgáltatni, mert a theologia melletti bölcsészeti tanfolyam a világiak elől el volt zárva.

Azt az állítást pedig, hogy a lyceumi alapítvány egyházi vagyontól létesítetett, maga a szerző cáfolja meg, a mikor hivatkozik Szepesynek az alapító levelében és egyéb irataiban tett ama kijelentésére, hogy ő ezt az alapítványt a saját költségén, a pécsi püspökségnek évenként befolytásától és a jövedelméből tette.

Nos, azt a szerző sem fogja kétségbe vonni, hogy valamely egyházi javadalom évi jövedelme nem az egyházat, hanem a javadalmat illeti, a püspökségnek évenként befolyó jövedelme tehát épen úgy nem egyházi, hanem a püspök vagyona, mint

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Farsangi fotográfiák.

— A farsang előre vetett árnyékaiból. —

Együtt vannak ismét mindnyájan. A szilaj ifjúság, mely egy éjre a társadalom szentesítette bacchanáliában tombolja ki duzzadó életkedvét, és a csendes érett (a mamák miatt nem mondhatom: öreg) kor, mely a vidám zaj közepett ábrándosik és néha álmodozik saját multjáról és gyermekei jövőjéről.

A levegő a csillárok fényének és zene hangjainak hullámaitól rezeg. A fali pamla-gokat vidáman komoly mamák szegélyesik, világlátta műértő szemüket egymáson, leányai kon és a koválygó csoporton legeltetve. Előt-tük egy kedves hattyusereg, színekbe öltöve. Az élénk képbe egy egy vállalkozó frakk viszi a szükséges árnyat. A frakkok holló-csoportjának zöme még a terem közepén ódöng, bátor tekinteteket vetve a hattyusereg-re, melytől félni látszik.

Szóval ismét bálon vagyunk, talán éppen a jogász bálon, a farsang láthatárán, melyen a későbbi bálók tündöklő csillagai fejtünni

szoktak. Valamikor a pécsi jogászbálók voltak a farsang bevezetői, a vén Hattyu-terem falai három vármegye ifjúságának „hogy volt-“jától rengettek. Hja, de más idők, más emberek. A mai nemzedék hivatal után szaglász már első éves korában és boldog, ha valamelyik közhivatalba bejuthat diurnistának, hogy addig is, míg a diploma kezében lesz, gyakorolja derekát a hajlongás-ban. Az érettebb ifjúság pedig előbb a telekkönyveket bujja végig és csak ezután közetkezik az obligát kinyilatkoztatás: Én magát szeretem.

Csak ezélt kilenc évvel is messze földön híres volt a pécsi jogász-bál. Egry Deszö volt a bál papa (mert már feleséges ember volt) és igen pompásan megfért a lady patronessal, Nádoay Kálmánnéval, a ki egész udvarral jelent meg a fényes bálon, magával hozván gyönyörű szép leányait, kiterjedt rokonságának összes viruló női és férfi tag-jait. Egész Baranya és Somogy itt volt, sőt Tolna is ide küldte szépeinek a legeszebbjeit.

A riporter alig győzte a sok Gisella, Mariska és Erszike neveit megkülönböztetni a vezetőnevekkel, hát még a sok Margitot, ezeket már csak toletjeivel jeleste. Mily más idők: A kaszinó termeivel egyesített Hattyu ódon termei egy éjjelre életre keltették a haldoklót is Darázs Miska, Jónás Jancsi

felváltva hústak a szebbnél-szebb hallgatókat és a pezsgő mellett mulató igási unaktól szépen került asokból a kékhasu bankókból, a melyből jó lenne, ha a mai talmi uraknak csak havonként maradna egy-egy mutatóba.

Beamter lett azóta az egész Pécs. Mintha valami lidérc-nyomás nehezednék a városra: nincs ur, nincs fiatalág, nincs pénz. És mégis, mégis, elképelem, ha az első helyről ledegradált jogászbál magayitná az immár modernizált Vigadó terem a maga firmája alatt, a bemutatásra váró leánykák rózsaszínű és kék ruhás csoportja ütlené meg a magas csarnokokat, leve a tejjelcsépek ficsurok banális bókjait. Perasa, az idén nem lesz belőle semmi; hanem a jogász-bál az idén Herczenberger hácsi fogja megcsinálni. Ki hitte volna ezt a pécsi jogászokról.

Epen most lép be egy úde gyermek a terem ajtaján. Arca lázas pirban ég, nagy fekete szemei — mintha ki volnának sírva — kérdeve tekintenek sőt, ismétlen öltözéke fodrain igazít egyet-mást, néhány bizonytalan lépést tesz a püspök koronyok felé. . . . azonban rögtön ijedve áll meg és pillant vissza a mamára, a ki már szintén a terembe lépett, de asemélyének még kánn lévő folytatásával, egy talbangó kisértő sarkantyúba bonyolódott. Végre az uszály megszabadul és egypár felszalagosott ronduló kalanszóla

a hogy a miniszteri fizetés nem állami, hanem a miniszter magántulajdona. A mikor tehát Szepesy az alapítványt „a saját költségén, a püspökségnek őt illető jövedelméből” tette, akkor a sajátjával és nem az egyházzal rendelkezett, a mit még jobban bizonyít az a körülmény, hogy a hagyatéka feletti szabad rendelkezési jogot is megszerezte, nehogy az a különben előirt egyházi célokra fordíttassék, hanem hogy mint magán vagyont szabadon fordíthassa a lyceumi alapítvány gyarapítására.

De hát nem is az a főkérdés itt, hogy az alapítvány katolikus jellegű-e vagy nem, hanem az, hogy megfelelhet-e az intézet a mostani segélyforrások mellett feladatának, a melyet a tudomány folytonos fejlődése eléje szab.

Ha megmaradunk a mostani állásponton s a tanárokat mostohább ellátásban részesítjük, mint a minővel más intézettel kartársaik bírnak, akkor joglyceumunk csak a kezdő erők átmeneti állomása lesz, a mi bizony az intézet színvonalát a többi hasonló főiskola színvonala alá süllyeszti: nem szabad tehát visszarettennünk attól, hogy a szükséges segélyforrásokat onnét teremtsük elő, a honnét lehet.

S e részben az „Észrevételek” szerzője már tesz is némi engedményt abból a merev álláspontból, a melyet a püspök arcói rezolúciójában elfoglalt, mert a szerző már nem utasít vissza kereken minden segélyt, a mi az államtól jó, hanem azt mondja, hogy „a tanulmányi alapból, mint szintén kath. vagyontól minden állami ingerentia nélkül nyújtandó segélyt” el lehetne fogadni.

Nos hát a zsörtölődés helyett jó lenne összefogni a tanári karral s kieszközölni azt a segélyt, a melynek megadása mégis csak az államkormánytól függ; mert azaz, hogy nagy hősiességen pajzsunkra ütünk s kijelentjük, hogy az alap kath. jellegét utolsó csepp vérig megvédelmezzük, de e mellett nem látunk utána, hogy az alap elegendő is legyen a kitűzött cél megvaló-

sítására, megbuktatjuk magát a jó ügyet s megmentjük ugyan a joglyceumot a katholicizmusnak, de ez nem fogja sok hasznát látni, ha az a szükséges eszközök elégtelen volta miatt csakugyan zugiskolává süllyed.

Városi tisztújítás Mohácson.

Mohács város közönsége általános érdeklődéssel tekint a küszöbön levő városi előljáróság választása elé. Csöngő Mihály, a város jelenlegi bírása, mint értesülünk, megvalni szándékozik állásától, melyet a lefolyt három évben derekasan és becsületesen betöltött. A ki a mohácsi viszonyokat nem ismeri, elhinni sem képes, hogy Csöngő ha maradásra nem lesz bírható, a jövő választáson alig lesz pótolható. Mohácsnak még soha sem volt oly bírása, a kiből a tiszta jellem a szerénységgel, az önzetlen ügybuzgósággal a viszonyok és az adminisztratio ismeretével a város érdekei javára oly szépen s összhangzóan pontosult össze s érvényesült, mint Csöngőben. Birósága alatt többet tett és megvalósított, mint az elmúlt fél század alatt valamennyi elődje. — Méltán elmondhatjuk tehát, hogy Mohács város annalesaiban Csöngőt az első hely illeti meg.

A mióta visszavonulásának híre szárnyra kelt, utóda iránt a legtarkább kombinációk foglalkoztatják a város közönségét. Minden érdekcsoportnak megvan a maga jelöltje. Szó sincs tehát, hogy egyben megállapodhatnának. A földműves osztály Kész Pál iparos zászlóját tűzte ki. Hétfőn 300 választóból álló deputatio is járt Trixler Károly főszolgabirónál Kész kijelölése végett. Trixler sok szeretetreméltósággal fogadta a megjelenteket; de a kijelölés iránt ígéretet nem tett. A tisztújító széken — ugymond — önálló és független meggyőződését akarja követni. Biztosította a választókat, hogy a város általános érdekei szemmel tartásával, oly férfiakat fog kijelölni, kik a bírói állással egybekapcsolt követelményeknek a lehetőségig minden tekintetben megfelelni képesek. A küldöttség a főszolgabíró éltetésével osztott szét.

A városi előljáróság választásában leginkább látszik érdekelve a kormányparti érdekcsoport. Mohácson ugyanis hagyományos szokás, hogy az országos képviselő választ-

kegyelmére bizza. Nem is kap jó tekintetet azokból a szép szemekből ebben az életben.

Szerencsére, azok az idegenek nem oly kegyetlenek. Az a könnyű természet, két üde arc és egy pár lángoló szem nem ismer idegent; rokonná teszi, a kire ráesik. Özönével jönnek bemutatások; a mama kegyes fejbőlintással, a leány kecses bókkal fogadja „Nagysád, lehetnék-e szerencsés!” „Kisasszony, szabad kérnem!” „Van még magának négyese?” szólal meg sorban a táncosok három faja — a zöld, az udvarias és a blazirt. A kis leány rájuk sem igen néz; neki a zöld, udvarias és blazirt egészen mindegy, mindannyi táncos, mindannyi Herceberger bácsi abriktolása, ha mindjárt kopaszodó is és hogyne, mikor az embert majd csak azután ismeri meg bennük.

A táncrend üres lapjai és a kis leány arcának rózsái egyenlő arányban telnek; lázas izgatottsága egyre mulik és helyet ad annak a fölülmulhatatlan boldogságnak, melyet csak egy sűrűn beirt táncrend birtoka ad meg egy fiatal táncosnő lelkének. Örömeiben nagyon szellemesnek találja az egyik szórakozott táncosának azt a kérdését is: „Kisasszony, hány éve bálozik maga?” Ő felkacag és nem veszi észre, hogy mellette valaki, a kihez ez a kérdés nem volt in-

taskor a kormányparti intézőség a városházán üti fel tanyáját és hadiszállását. A városi előljáróság, a szolga és pandur személyzet innen kapja a hivatalos parancsot, miként keritendők a választók a kormánypart feneketlen halójába. A ki még az ezelőtti négy évi országos választásra emlékszik, tudja, hogy Stajevics János urnak is ez a hivatalos gárda állította ki „törvényhozói” minősítvényét!

Tartunk attól, hogy a kijelölés az előljáróság telivér kormánypartiságára is lesz tekintettel, hogy a megválasztandók hasonlólag elődeikhez, a pártpolitikai érdekeknek is lesznek hivatva tenni szolgál tot. — Megyünk, hogy lássunk!!!

H i r e k.

Pécs, 1896. január hó 2.

A falu rossza — pantallóban.

Tegnap délután három órakor a „Falu rossza”-t adták a színházban. Persze félhelyárak mellett és természetesen — megkorrigálva, mert ez Somogyinál már így divat. S hogy az előadás milyen hatással volt a publikumra, azt legjobban mutatja ama körülmény, hogy egy suszterinas, a színházból jövet, a következő új nótát komponálta:

„Jó Tóth Ede, ha felkelsz,

Jó Tóth Ede, ha felkelsz

A sirodból,

S az új színház ablakán,

Az új színház ablakán

Ha bebujol:

Ott látod a „Falu rossza”-t

Pantallóba' ám

És szivedre a csalódás,

Rút csalódás vár.”

S az előadás nem is valami sokat ért; sokkal többet ért azonban helyette a következő jelenet, a mit Konyak Fridolin, az ismert szenvedélyes színházlátogató és egy ismeretlen fiatal ur rögtönöztek. Konyak Fridolin — mint rendesen, ugy most is — előadás előtt jó tíz perccel elfoglalja szokott támlásszéket a második sorban. Le akar ülni s akkor veszi észre, hogy az ülésén már kényelmes pongyolában hever egy felöltő. Morog valamit magában és a mellette levő székre teszi.

Lassankint gyűl a publikum. A közeli helyeket mind elfoglalják, caupán a felsőkabátos szék áll még üresen... Nem sokáig

mellett — kik életuntan ásítottak a korridoron — keresztültepegnek a termen oly helyre, mely legkevésbé van kitéve a légvonatnak és legjobban a szemek tűzésnek.

Mert hisz most csak az a cél: láttatni. A kis leány letesszi könnyű vállravetőjét és válláig elpirul a reá eső tekintetek szűrő hatalma alatt. Rosszul is néz ki szegényke; szép ábrándos szemei körül sötét karikák ülnek, mintha csak ez az átvirrasztandó éj már három átvirrasztott éjbe került volna. Ugy is volt bizonyára, mert ki ne ismerné — kivált ha nő és maga is volt első bálban, azokat a nagy gondokat és ijesztő gondolatokat, melyek a leány életének e nevezetes eseményét megelőzik. Le sem irom őket. Azonkívül a mi kedves bogárszemű leányunkat más szerencsétlenség is érte; azért vannak a szemei ugy kisírva. Gyula, a gonosz cousin, a ki főtáncosa és legfőbb táncszerszögügynöke lett volna, egyszerre az utolsó napon megbetegedett. A lábával lett valami baja. Hanem ez bizonyára kicsinált csel a rossz kölyöktől. Máskor is fájt annak a lába, mégis el tudott menni táncolni a mások kedvéért; most meg a kedves cousin-t, a kinek pedig mindig volt számára egy kis édessége, csókja, vagy fricskája, egyedül engedi a világba futni s idegenek

tézve, elpirul helyette. Az ügyetlenül kilőtt nyíl mást talált.

Mert a bálkrónikások „új jelenségei” mellett van egy más érdekes neme és a táncosnőknek. Ezek a vén leányok, kik annak idején elfogadták az uniformisos lovak udvarlását, s biz szépen hoppon maradtak, mert tisztességes civil kérő nem mert bekopogtatni, hja, most már késő, tempi passati, a poudert alig képes elfedni a sok festett rózsát az arcon, a melyeket a fel nem használt évek ejtettek.

Két faja van ezeknek. Az egyik az, mely önmagát mondja vén leánynak, a ki mellől a papa kiharancsolta a főhadnagy urat s most háta megett levelez a szobacica utján, még mindig nagyon kedves. Van legalább 19 éves, hisz tavaly még az apácákhoz járt kézimunkára; a szépség, egészség és jókedv háromsága majd szétveti élénk lényét, hanem azért már a negyedik farsangot robotolja (hja, mert nem telik a kaucióra!) és egy táncos nemzedéket — mint mondani szokta — már elszaggatott. Csakugyan, ott szédelegnek a terem közepén, alig mernek egy-egy négyesre vállalkozni, mintha a beszéd is terhükre esnék.

Hétköznapi orrát otthon hagyta, az ünnepléses orrocaska, melyet szeret a plafond felé tartani, mindenütt fokhagyma szagot

állott. Néhány perc múlva csinos fiatal ember jött, akinek ezt a helyet jelölte ki a jegy szedő. — Meg is szólítja azonnal Konyak Fridolint.

— Legyen szives, vegye el e rokkot.
— Micsoda? . . . Azt már nem teszem.
— Nem viszi el?
— Nem.
— Abban az esetben a jegyszedőhöz vagyok kénytelen fordulni.

— Tessék.
— Édes uram szölt gyorsan az ott termett jegyszedő — kegyeskedjék elvinni e helyről azt a felöltőt. Hiszen az a hely ezé az uré.

— Akkor kérem a rendőrt hivatom ide . . .

— Hát hívja!
Konyak Fridolin ur nyugodtan látszó vezetett, mikor a rendőr ott terem.

— Uram!
— Mi tetszik?
— A törvény nevében szólítom fel Önt, elviszi-e onnan azt a felsőkabátot, vagy nem?
— Igenis nem!

— De a menykőbe is. Uram! Ne kívánja, hogy botrányt csináljak. Hát miért nem akarja elvinni?

— Hát egyszerűen azért, mert nem a z enyém.

Napirend 1896. január 3-án.

Naptár: péntek, jan. 3. — Róm. kath.: Genovéva. — Prot.: Genovéva. — Görög-kel.: (1895 dec. 22.) Nesze. — Zsidó: Télet — Nap két 7 óra 49 perckor. — Nyugszik 4 óra 20 perckor. — Hold két 11 óra 11 perckor. — Nyugszik 11 óra 58 perckor.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint fagy, hőmérséklet és délen csapadék várható

Színház: „Csóka, Dóci Lajos vigjátéka.

— **(Ujév a vármegyénél.)** A vármegye központi hivatalnoki kara ujév napján testületileg tisztelgett Koszits Kamill vármegyei főjegyző előtt, kihez a tisztikar nevében Sinkovich Károly első aljegyző mondott lendületes alkalmi beszédet. Ugy a főispán, mint az alispán a karácsonyi és ujévi ünnepeket birtokaikon töltvén, előttük a tisztikar nem tisztelegetett.

— **(Nem volt b. u. é. k. a város házán.)** Aidingger Janos városunk szeretett polgarmestere, az ujévre — miként

érez. Vén leányunk azért nem panaszkodhatik, a sok táncostól alig tud lélekzethez jutni. Hanem azért mégis panaszkodik, mert „mindenféle gyerekkel“ kell megismerkednie és táncolnia és az terhére van. Szerencsére, annyit táncolnak, hogy beszédre nem jut idejük és így csak kiáltja őket az ember mondja a szép leány s azzal tova rohan egy gyermek karján.

Sokkal kevésbé kedves a másik faja a vén leányoknak, a kikre mások mondják ki ezt a borzasztó ítéletet. Ez sem volna sehol sem vén, csak nálunk, a hol a leányok akkor öltének hosszú ruhát, a mikor még gyermekek s a mikor a természet törvényei szerint leányokká lesznek, a társadalom szokásai szerint elvénülnek már. Polgári törvényünk szerint már teljes koru; arca nem bír már a 16 év üdeségével, termete azonban ruganyos, vállalai teltek. De mit használ, ha e vállakra a tizedik farsang jubileuma nehezedik. A szegény leány ezt olvassa minden szemből, a melyről azt hiszi, hogy csudálkozva, vagy gunyosan tekint reá. Azt is hallotta, — melyik nő ne hallaná meg, ha valami gonosztságot mondanak rá — hogy a tiz farsang között néhány évet pihent s azután ismét beállott új jelenségnek. Nincs is jókedve szegénynek; régi ismerőseitől

tavaly is — elutazott Pécsről s így a tisztviselői kar, nem fejezhette ki előtte ujévi üdvözlőváltatit.

— **(Ujév a kir. ítélőtáblán.)** A kir. ítélőtábla elnökét az ujév napján üdvözlötték: a kir. tábla bírói kara, segéd- és kezelésszemélyzete; a pécsi kir. törvényszék bírói kara, a pécsi kir. járásbírói személyzete, az ügyvédi és a kir. közjegyzői kamarák megbízottai és sok magános tisztelője.

— **(Az ügyvédi kamara ujévi tisztelgése.)** A pécsi ügyvédi kamarának mintegy harminc tagból álló küldöttsége tisztelgett tegnap Erreth János kamarai elnökénél, hol Jobst László dr. kamarai alelnök tolmácsolta ékes szavakban a kartársak jókívánságait a kamarai elnöknek s ezek nevében és megbízásából felkérte Errethet, hogy a kamara elnöki tisztét továbbra is vállalja el, mert — ugymond — ő a legméltóbb ennek a helynek betöltésére, mint a ki a létért való küzdelmen kívül állván, tisztan ideális szempontokból képes az ügyvédi hivatást megítélni s a kartársak közbizalma is leginkább benne összpontosul, mert őt mindig csak mellettük és soha sem ellentük küzdve találják. Erreth meghatva válaszolt a küldöttség szónokának szép beszédére s kijelentette, hogy bár feltett szándéka volt a kamarai elnökségtől visszalépni, mert minden téren tapasztalható igazság az, hogy a vezérlő tisztségek hosszas birtoka bizonyos konzervativizmust szül, de az ily megtisztelő módon nyilvánuló bizalom előtt meghajol s a kamara elnökségét, ha ez ismét reá ruháztatik, elfogadni kész, mert a pécsi ügyvédi kamara tagjait olyanokul ismeri, a kik véleményüket mindenkivel szemben szabadon nyilvánítani szokták s így bizik benne, hogy ha a kamara vezetésében talán önkéntelenül is helytelen irányba tévedne, a kartársak őt erre őszintén figyelmeztetni s ezzel a hosszas elnökösködése által netán benne felülkerekedő konzervativizmust ellensúlyozni fogják.

— **(Himen táblájáról.)** A nagy farsang közeledése meglátszik a városháza folyosója alatt kifüggesztett házassalándók kihirdetési tábláján is. Ma napig, a mult csütörtöktől kezdve, a következő jegyespárok nevei kerültek a drót alá:

Králl Károly, róm. kath., Bares — Bozsa Karolin, róm. kath., Pécs;

Stubenfoli István, róm. kath., Kaposvár — Held Róza, róm. kath., Pécs;

fél, az ujakat nem szereti. Nem is jönne bálba, ha a mama nem kényszeritené.

Ott van azután a menyecskéknek örömtől és jókedvtől áradzó serege. Ők nem ismerik már sem a bizonytalanságot, sem az aggodalmat. Egy pár óvó kar védelme alól bátran néznek a világ szemébe és bizton fogadják az udvarlást. Férjeik karjáról repülnek el s oda repülnek vissza. A férj dolga, hogy mindig kéznél legyen és a felesége messze el ne repülhessen. Ezek a legveszedelmesebb táncosnők; ha hálójukba kerültek, ki nem szabadulhatsz. Még papíron sem merek velük hosszabb időre foglalkozni. (Még megharagudnék a feleségem.) Különben is várnak már a táncosok.

Ott van mindjárt egy, a ki már nem táncol. Egy tucat jogászbált látott már (aljegyzőcske a szegény), de azért el nem mulasztana egyet sem. Egyszer forró lázban feküdt, úgy vitette magát oda, de mégis megnézte.

Az ifju leánynemzedék az ő szemeinek szűrő tekintete alatt nyeri a tüzkerecsztséget. Ott áll a terem közepén, szemei a serdülő leányok körén lefelé, csiptetője majd leolvad nyerges orráról pillantásai hevétől.

„Barátom — szól szomszédja kezét vaktában megszorítva, ő mindenkit ismer a teremben, s bármely kezét találomra megra-

Kiss József, róm. kath., Petárda — Kirner Teréz, róm. kath., Pécs;

Maskos Dániel, evang. reform., Bellye — Káros Éva, evang. reform., Daróc;

Bakodi Ignác, róm. kath., Bányatelep — Makula Mari, görög keleti, Pécs;

Grink János, evang. reform., Siklós — Kasza Katalin, evang. reform., Siklós;

Balesik Nándor, róm. kath., Pécs — özv. Baumholtzer Károlyné szül. Kerner Margit, róm. kath., Pécs;

Itj. Krisztián András, róm. kath., Pécs — Kostyán Anna, evang. reform., Pécs;

Csoknyi István, róm. kath., Pécs — Reinhardt Juliska, róm. kath., Sükösd;

Deák István, róm. kath., Pécs — Kattis Anna, róm. kath., Pécs;

Göttinger Antal, róm. kath., Pécs — Vass Maria, róm. kath., Pécs

— **(Ünnepély a megyei árvaházánál.)** Ujév napján kedves kis ünnepéssel lepték meg a megyei árvaház növendékei Keiler István várnagyot, az árvaház buzgó felügyelőjét. Az apáca nénikék vezetése alatt ugyanis a meghívott várnagy előtt az összes növendékek tisztelegtek, s egyikök virágcsokrot adott át neki üdvözlő beszéd kíséretében. A várnagy pár szóban buzdító beszédet intézett az árvákhoz, intvén őket, hogy foglalják gyermeki szeretetükbe és imádságukba Szily László alispánt, ki az árvák ügyét szíven hordozván, e gondoskodó szeretettel pótolja az árváknak az édes atyai szeretet. A meghatóan kedves ujévi ünnep a növendékek énekével ért véget.

— **(Eljegyzés.)** Bózsá Ilonkát Pécsről eljegyezte Králl Károly Barcon.

— **(Hercenberger táncestélyei.)** A pécsiek jó Hercenberger bácsija, kitől már több generáció nyerte korreografiai ismereteit, f. hó 20-án rendezte első táncestélyét az esteli tánciskola növendékeivel, kiknek az egyszersmind záró ünnepélyük leend. Tekintve, hogy ebben az évben ugy a jogászbál, mint a kaszinóbál elmarad, a délutáni társaság táncestélye, mely mintegy hivatva lesz a két elmaradt bált pótolni, február hó 5-én tartatatik meg; a rendes polgári bál pedig február 13-án, valamennyien a vigadó termeiben.

— **(A pécsi daloskör Szilvester-estélye)** várakozás felül sikerült, akár a jelenvolt nagy és válogatott közönséget, akár az előadást tekintjük. A Vigadó nagy terme zsúfolásig megtelt és a táncolnig

gadhát, — az a leány, az a barna; mily dicsó! Az a pihegő kebel gömbölyűsége, azok a karok, az az áttörő pir az arc haloványsága alatt, azok az erek a halántékán, az az orr, — stb., barátom, ki az a gyönyörű kölyök? — Az az én nővérem, — felel a megszólított s még csak meg sem haragszik a vén bűnsre a nagyon részletes leírásért; ugysis csak a nyelve rossz már annak. A vén bűns aztán tovább folytatja leírásait, elmondja, hogy egy másik bakfisnek oly finom a bőre, hogy az elébb, mikor rózsaszínű pesszögöt ivott, lehetett látni a habzó folyadékot, amint lement a torkán, — de vigyáz aztán, hogy nem e ismét egy testvér kezét szorongatja.

Sok ily vén és fiatal bűns van ott a teremben. Ott állanak mind a terem közepén, éles nyelvvel boncolgatva azt, a mit szűrő szemeik látnak. Szerencsére, még sem csupa ilyenből áll a férfi közönség; van még táncos is a Mecsekalkján; még pedig sok fajta.

Egyik legderekből fajta a dühös táncos. A 16—20 év közt van rendszeren és radingumival beretválkozók; megesik azonban néha, hogy tévedésből 40 éves is találkozik közöttük. „Barátom, ki az a nő? Mutass be!“ „Kisasszony, kérek egy tourt!“ — s eszeveszett sebességgel rohan körül a termen. „Barátom, — szól lihegve — ki az a nő?”

vágyó fiatalabb generáció alig várhatta a program-számok lemorzsolását, a mi bizony jóval éjjel után ért véget. De hogy is ne, mikor némelyik darabot ötször-hatszor ujrátatták meg. A program teljesen kielégítette a közönséget és a valóban precíz előadás meglepte. Különösen tetszett az öt milleniumi pincér előadása, helyi vonatkozású kupléival, melyekből 12, mondó: tizenkét strófát kellett elfújniok a szereplőknek. Érdekesnek tartjuk e helyütt egyik sikerült rögtönzésüket reprodukálni:

„Pécs csak Pécs tagadhatatlan,
Épül itt minden gyorsan,
Itt van az új vágóhid,
Régen készen áll az itt;
Most jön az új városház,
Készen lesz a nyáron át.
De addig a hivatalt
Hová helyezik el majd? . .
Hát kérem addigra
— Le az új vágóhidra . . .

Frenetikus taps jutalmazta e strófát, mely egyre fokozódott a többi számoknál. A két budai külvárosi bosnyák szerénáját valószínűleg más alkalommal meg kell ismételnök, valamint a bohócot a rendőrség előtt és a nagytűz dalos egyesület vendégszereplését. Jó kedv, vidámság volt egyáltalában a teremben, melyet első sorban köszönni lehet a törekvő, fiatal daloskörnek, melynek tagjai szorgalmasan készültek erre az estére. Hogy a közönség nem volt fukar az elismerésben, mutatja úgy az erkölcsi, mint az anyagi siker. Skrobay konyhája kifogástalan volt, csak a borait szidták. Végesztül tánc fejezte be a szép estét, mely Koródi zenéje mellett egész világos virradtig folyt.

— **(Helyettesítés.)** A vármegyei negyedik aljegyzővé megválasztott Kisasszonydi József, pécsvárosi községi bírósághelyére a mai napon Obermayer Géza helyettesített.

— **(Igasságügyi statisztika.)** A Pécssett székelő bíróságok ügyforgalma az 1895. évben a következő volt: a pécsi kir. ítélőtáblához beérkezett 4931 polgári (1894-ben 7388) és 4114 büntető ügy (1894-ben 4223), 92 sommás felülvizsgálat és 18 sommás felfolyamodás; a pécsi kir. törvényszékhez beérkezett 19329 polgári (1894-ben 20000), 9968 büntető (1894-ben 9514), 30437 telekkönyvi (1894-ben 28168), 660 sommás felebbezés és 173 sommás felülvizsgálat; a pécsi kir. járás-

Mutass be! „Kisasszony egy tourt! Fáradt? De kérem „csak egy kis tourt!“ És újra rohan és folyton rohan.

Félóra múlva ismer mindenkit, a kit még nem ismert. Minden táncot tovább akar táncolni, mint a többiek; folyton ujrás belevész a rendezőkbe, a csárdás alatt megbolondul, majd hogy eldobálja mind a öt fejét, (t. i. a magáét, meg a két kezén és lábán levőket) a négyes alatt azután ismét helyre jön lelkének egyensulya. A szünidő alatt természetesen pezsgőzik és ettől a szünidő utáni csárdásban hallatlan dolgokat művel, kisebb termetű táncosnő ki sem állhat vele, mert legázolja. Mikor az utolsó csárdást is elhuzta a cigány és egyáltalában nem akar többé játszani; mert a nappal világossága elnyomja a gáz fényét: haza megy, lefekszik és estefelé, a mikor fölbred, azt hiszi, hogy álmában agyonverték.

Van még néhány alak, de hagyjuk őket akorra, midőn már végbe ment az idej legsikerültebb bál is; most csak kedves tarsangot, jó mulatást kíván a pécsi bálók ifju és megifjodni készülő közönségének egy öreg riporter . . .

Sebti-Ben.

bíróságnál 30902 polgári (1894-ben 27133), 4334 büntető (1894-ben 4093) és 798 fizetési meghagyás iránti kérelem; Pécs sz. ab. kir. város községi bíróságánál 4058 panaszügy (1894-ben 4709), 31 erdei kihágási panasz (1894-ben 113) és 131 vidéki megkeresés (1894-ben 129); az ügyvédi kamaránál 488 beligazgatási (1894-ben 565) és 520 fegyelmi ügydarab (1894-ben 569).

— **(A pécsi isr. hitközség)** 48 tagból álló bizottsága f. hó 1-én hitközségi elnöknek megválasztotta: Ullmann M. Károlyt, alelnök lett Nemes Vilmos dr. Elöljáróság: Deutsch Ádám, Engel Mihály, Dr. Fürst Győző, Glass Hermann, Hirschild Samu, Dr. Krausz Jenő, Reinfeld Imre, Spitzer Ignác, Csepr. Schapringner Gusztáv, Schwabach Zs. G., Trenscher J. W., Jánosi Engel Gyula. A hitk. iskolaszék következőkép alakult meg: Alt Jakab, Dr. Goldberger Ignác, Dr. Kaufer Jenő, Lenkei Lajos, Neumann Ignác, Naschitz Adolf, Dr. Porges Miksa, Spitzer Lajos, Dr. Stein Henrik, Tauszig Zsigmond, Weisz Jakab, Reich Mór.

— **(A Pécsi dalárda Szilveszter-estéje)** nem valami tulságos számban vonzotta a közönséget a „Hattyu“ nagy termébe. Lehet, hogy az 1 frt 50 kros belépő díj, lehet, hogy az ósregi program tartotta vissza a közönséget. Hanem a kik ott voltak és mulatni akartak, azoknak ez teljesen sikerült. Eltekintve hogy a hivatása magaslatán álló dalárda a legjobbat nyújtotta, de bizony elvárta volna a közönség, hogy ne csak oly dolgokkal hozakodjanak elő, a melyeket régebb évekből már ugyis ismer mindenki. Ha aztán még azt a malacbandát is tekintetbe vesszük, mely a szüneteket kitöltötte, legkevésbé van okunk csudálkozni, hogy éjjel után már üres volt a terem.

— **(Megvadult bérkocsislovak.)** Ma délben nagy riadalmat okozott egy bérkocsis, mely elé fogott lovak megvadulva rohantak a szigeti országútról be a ferenctiek-utcájába, onnan meg a városházterre, hol egy telefon cölöpbe vágódott a kocsis úgy, hogy az eleje egészen összetört. Az így megrökönyödött lovakat a 13. számú rendőr fogta el. A bérkocsis a 7. számú bérkocsisé, aki a szigeti országút egyik háza előtt magukra hagyván a lovakat, azok valamitől megijedve megvadultak s így okozták a nagy riadalmat.

— **(III. Károly király vásártartási engedélye.)** A milleniumi országos bizottság legujabban megkereste a vármegyét, hogy a régi történeti omlékek csoportjába a bizottság rendelkezésére bocsássa III. Károly király ama leiratát, melylyel az 1721. november 2-diki kelettel Pécs vára d. község számára a vásártartási engedélyt megadta. A megkeresésnek eleget teendő az értékes történeti műbecsű okiratot legközelebb felkutatják a megye levéltárában és beküldik a bizottságnak.

— **(Nagy ékszerlopás.)** Kemfner Lipót borkereskedő nejének ékszer-garnitúrájából tegnap reggelre valami a házi viszonyokkal ismerős tolvaj egy aranyórát elloptott. A kár mintegy 400 frtot kitesz. A tolvajt nyomozza a rendőrség.

— **(Polgármester-választás Kaposvárott.)** Kaposvár r. t. város közgyűlése Németh István ottani ügyvédet választotta meg polgármesternek 19 szótöbbséggel Krisanics József 32 szavazata ellenében.

— **(Az adóprés szünetelése.)** Sok szegény szivéről ejti le a követ az a rendelet, a melyet a pénzügyminiszter legutóbb a pénzügyigazgatóságokhoz intézett. A miniszter ugyanis elrendeli, hogy az adóbehajtásokat január és február hónapban szüntessék be, mert az év e két hónapjában — tapasztalat szerint — az adóbehajtások eredménye oly

gyönge, hogy nem ér föl az exekuciók kiadásai. A rendelet nem szól a városokra, sőt a pénzügyminiszter itt erősebb eszközök alkalmazását hagyja meg. Mint hírlik, Pécs városa is kapott újévi ajándékba egy darab m. kir. végrehajtót — teljesen díjmentesen.

— **(Kéménytűz a kórházban.)** Tegnap az esti órákban telefonon értesítette a kórházgondnok a tűzoltókat, hogy a kórház hátsó épületének egyik kéménye kigyuladt. Az értesítésre a tűzoltóság teljes felszereléssel nyomban kirukkolt a helyszínre és a kigyuladt kéményt vizostrom alá fogva, a tüzet csakhamar eloltotta, a nélkül, hogy az valami nagyobb kárt tett volna. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **(Már régen kellett volna.)** Mint értesülünk, a belügyminiszter egy a napokban leérkezett rendeletével nem hagyta jóvá a pécsvárosi színházi bizottság és Somogyi direktor közt a színházberietre vonatkozó szerződést s azt több pontjában kifogásolva, utasította a bizottságot, hogy érdekeinek és felügyeleti jogának biztosítása céljából ama kifogásolt pontokat változtassa meg, illetve helyesbitse. Ezek a pontok pedig főképp a repertoárra, a színházi helyiségekre és a társulat tagjainak megválasztására vonatkoznak. — Bizony már régen kellett volna!

— **(Hirtelen halál a temetőben.)** Reiter Péter, hatvanéves fuvaros, ki a budai-külvárosi temetőben követ hordott, ma délelőtt 10 órakor munka közben összerogyott és mire társai segítségére siettek, már meg is halt. A helyszínén nyomban megjelent tisztiorvos szélhűdést konstatazt az öreg, beteges ember hirtelen halála okául, a kinek holttestét hazaszállították és onnan fogják eltemetni.

— **(Geberduszos nap.)** Ujév napján kilenc berugott polgárt kellett pártfogásába venni a rendőrségnek. Mind a kilenc a pálinkától jutott olyan állapotba, hogy három közülük a kórházba, hármat a dutyiba és hármat haza a lakására kellett szállítani, a szerint a milyen fokban voltak bepálinkázva.

— **(Ásatások Zalavármegyében.)** Darnay Kálmán, az orsz. régészeti társulat igazgatóságának tagja már utnak indította a nemzeti muzeumba a Zalavármegyében eszközölt ásatásainak eredményét. Darnay kutatásokat eszközölt Koháron, hol csak urna-sirokat talált, Nagy Berzsenyben, hol egy nagy kiterjedésű temetőt talált, számtalan csontvázal, de legkisebb melléklet sem fordult elő, mely a sírok korára nézve biztos adatul szolgálna. Fordult elő ugyan a felső rétegben két vaspatkó, a sír törmeléke közt talált IV. Béla V. István-féle rézérmekek, de ez nem tanuskodhatik hitelesen, ha csak a felküldött néhány jellemzetesebb koponya tüzetes megvizsgálása nem nyújt bővebb felvilágosítást. Kutatás alá kerül Zala-Szántón, Sümeg-Urbéren egy nagyobb halom is (köznyelven kunhalom), de az őskori konyhahulladék halomnak bizonyult, melyben az alsóbb rétegek közt nagymennyiségű őskori edénytöredéket és állatsontokat talált. A Szt.-Gróth polgárvárosi őskori temetőből 49 csontvázat és két urnasírt bontottak fel. Az urnasírok egyike két darab koronás fejű, toldott száru bronztűt és egy vadkan agyart, a másik egy bronzsodronyra huzott borostyánfüzért tartalmazott mely az őskori temetkezéseknél a máglya tüzebe vetendő illatos füstölő gyanánt szolgált. A csontvázak legnagyobb része pogány magyar sír a honfoglalás korából. A temető egyetlen feliratos emlékkövét nagy súlyánál fogva, egyelőre Darnay muzeumának udvarába szállíttatta. Az emlékkövet, mint ezt a felirat mutatja, egy feleség állíttatta szeretett házastársának. A felirat alatt a megrongált dombormű két

szólofűrt közt álló fűleskorsót mutat. Az összes leleteket december 31-án a t. akadémiában az irod. társulat ülésén fogja bemutatni Darnay.

(Halálozások.) Remes Ferencné szül. Bencke Anna f. hó 1-én, élete 28-ik évében, hosszas szenvedés után meghalt. Temetése holnap (pénteken) d. u. 4 órakor lesz a Lánca-utca 8 szám alatti gyász házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmiseáldozat f. hó 4-én reggel fél 8 órakor fog lekiüdvéért az Augusztinusok templomában bemutatni. — Pataky Wirszky Árpád f. hó 1-én 26 éves korában elhunyt. Temetése holnap (pénteken) lesz a petrezselyem utca 24-ik szám alatti gyász házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmise pedig f. hó 4-én d. e. fél 10 órakor fog lekiüdvéért a vártemplomban bemutatni.

(A dombóvári társaskör) december hó 30-án tartotta meg évi rendes közgyűlését, melyen a tisztikar választás is megejtetett. Megválasztottak mint levelezőnk írja: elnökök: Paál József, alelnökök: Nyárádi Aladár, jegyzőnek: Pribay Ferenc, pénztárosnak: Pigmondt Gyula, könyvtárosnak: Bors József, háznagynak: Szollás János. Választmányi tagok lettek: Dr. Kertész Lipót, Dr. Neumann Jónás, Schréter Károly, Lexa Zenó, Csery István, Dr. Rolf Aladár, Borócy Béla, Hainrickfi Adám. A következő lapok lettek a választmány által előfizetésre ajánlva: „Hazánk“, „Magyar Hírlap“, „Budapesti Hírlap“, „Magyarország“, „Pécsi Figyelő“, „Vasárnapi Ujság“, „Borszem Jankó“, „Bolond Istók“, „Fliegende Blätter“, „Illustrierte Zeitung“, „Tolnavármegyei Közlöny“, „Somogy“. Végül a közgyűlés jegyzőkönyvileg nyilvánította, az év folyamán elhunyt Francis József, buzgó tagtársuk fölötti részvétét.

(Tolvaj újévi gratulációk.) Egy uriházhoz tegnap egy pár gyerek ment újévet gratulálni. A boldog újév kívánás mellett azonban arra is volt gondjuk, hogy egy zsebórárt a két arany gyűrűt elemeljenek egy szekrényről. A rendőrség nyomozza a kis tolvajokat.

(Cigány statisztika.) Érdekes és egyúttal közigazgatási szempontból hasznos munkát művelt az országos magyar királyi statisztikai hivatal, amidőn a magyar statisztikai közlemények legújabb köteteként közreadta a Magyarország 1893. január 31-én végrehajtott cigány összeírás eredményeit. A műből, amely érdekes táblás kiutatókban és grafikai táblázatokban bővelkedik, kiemeljük, hogy az összes cigányok száma 274,940; ennek majdnem $\frac{1}{10}$ -ed része állandóan letelepedett, mintegy $7\frac{1}{2}\%$ huza mosabb ideig egy helyen tartózkodó, míg a határozottan vándorcigányok száma 8928-at tesz. Az ország 12,643 községe közül 7962-ben van cigány, még pedig 2220-an állandóan letelepedve. Hittfelekezetre nézve a cigányok legnagyobb része római katolikus, (39.26%) nagy része görögkeleti, (26.81%) nagyrésze görög katolikus, (20.28%) 11.82% evangélikus református, míg a többi más felekezetek között oszlik meg. Anyanyelvre nézve legtöbb a magyar cigány (104.750), ennél kisebb a cigány-anyanyelvű cigányok száma (82.405); nagyobb számmal szerepelnek még az oláh cigányok (67.046), míg a többi cigány anyanyelve tót, szerb, német, ruthén, horvát és kis részben egyéb nyelvek. Olvasni tud a hat éven felüli cigány lakosságból 60.21% a férfiak és 46.50% a nők közül; csak olvasni tud 1.90% a férfiak és 6.61% a nők közül. A foglalkozási statisztikából érdekesnek találjuk kiemelni, hogy van cigány zenetanár, tanító, segédjegyző, gyakornok, pénzügyigazgatósági díjnok, kör

jegyzői irnok és járásbirósági hivatalnok — igaz, hogy mindezekből csak egy-egy.

(Alaptalán aggodalom.) Az utcasarkon kinyújtja a kezét egy koldus, aki nem mer bemenni a városi szegényháza és könyörög az arra menő urhoz:

— Uram, könyörüljön egy szegény éhezőn, egy hatoskát . . .

— Persze, azután maga a hatoskával a csapszékbe menne és leinná magát. Ismerem már.

— Oh, Jézuskám, ne töljen attól — alázkodik a koldus — nekem egy forint ára is kevés.

Művészet, irodalom.

○ **Ünnepi játékszin.** Az év utolsó napján — a Szilveszter esték miatt — délután 5 órakor kezdődött az előadás. Szinre került „Lumpácius Vagabundus, vagy a három jómadár.“ Újév napján délután 3 órakor a Falu rossza ment; este fél nyolc órakor pedig „Mátyás Diák“ (vagy: A cinkotai nagyice?) s mind a három darab ünnepi hangulattal, ünnepi publikum előtt és ünnepélyes kihuzásokkal és megkorrigálásokkal. Ez csak hagyján az első és utolsó darabnál; de a Falu rosszá-nál már tiltakoznunk kell minden ilyen izlésteienség ellen s utójjára is a nemzeti játékszin mai direktorainak is illenék valamelyes kegyelettel lenniök a Tóth Edék iránt, kik nem minden században születnek. A népszinművet úgy se kultiválja Somogyi, ha tehát néha egyet-egy kedve jön előadni, ne gyerekes előadást csináljon belőle délutánonként, hanem mutassa meg, hogy némienemü respektussal viseltetik a régi jó népszinműírók iránt, ha ma már — nincsenek is ilyenek. (→)

Mig Printaneau így töprenkedik, mondjuk el, mi történt.

Fontenèves Károly, toulousei születésű, magas termetű, szép és igen gazdag fiatal ember Párizsba jött, hogy itt a jogi tudományokat tanulja. Igen jószívű, nem mindennapi szellemű ifju volt ez, a ki a szerelemről tulzott eszmével birt. Szülei, gyermeksége óta oly mintaképet tüntettek föl ez érzelemben, hogy a női hűtlenség, mely már a valóságban oly ritkán fordul elő, oly valami szörnyűség, természetellenes kivételnek tetszett neki, melyet csak a léhaság teremt meg a regényekben. Fogadást is tett Károly magának, hogy soha sem fog más nőt szeretni, mint azt, kit feleségeül választ. Szive, esze, kivéve ingerlékeny véralkatát, a családi szent hagyományt iparkodott követni.

Egyetemi tanulmányait az első évben nyugodtan, szorgalmasan és kellő eredménnyel végezte. Egész mulatsága az volt, ha vasárnaponként atyja egyik barátjánál ebédelt; ha megzemlélte a párizsi és versaillesi muzeumokat s gyakran járhatott a Comédie française-be.

A második év is jól kezdődött. Azonban husvét táján, kissé unatkozva, megnyitá ablakait a tavaszi napnak, esetleg egy szemközt fekvő padlás-szobában gyönyörű leánykát pillantott meg. A fiatal ember rajta feledte szemét és a leányka is ránézett. Ez a pillantás-váltás nagyon is ártatlan élvezet volt. Ennyiben maradt volna az egész, ha egy szép májusi reggelen Károlynak, a ki éppen hazulrói távozott, egy vánkossféle a fejére nem esik, melyet a leányka vigyázatlanságból ejtett le.

Károly fölkapta azt s udvariasan kézhez szolgáltatatta. Az egyetlen hiba, melyet elkövetett, csak az volt, hogy nem a kapusnak adta át a vánkost;

— Ó, a semmirekellők! — mormogta fogai közt a vendéglős. — A zsebmetsző gazemberek!

Ez az utóbbi cím kissé tulságos volt. Az áldozat egyik kezében a százharminc frank és néhány fillérről szóló számla volt s a számla fölött hat Lajos-arany. — Az én pénzem! — kiáltott föl Printaneau apó, hatalmába kerítve azt.

Számolni kezdett.

— A maradvány talán a pincéré lenne? — tette utána, pillanatra elfeledve a szörnyű szerencsétlenséget, melynek színhelye az ő kerti helyisége volt.

Csakhamar észrevette azonban a vendéglős, hogy a fiatal nő másik keze keblére volt fektetve s ujjai közt zsebkendője négy csücskét tartja összefogva, úgy hogy a kendő, mintegy csomagot képezett. Printaneau apó könnyedén kihuzta a batiszt zsebkendő végeit, kibontotta és három aranyórát talált benne, melyek egyike ismétlődő szerkezetű volt; továbbá nyakkendő tűt, különféle ékszereket, arany pénzt, négyszáz franknyi bankjegyet és egy darab papírt, melyre írónnal e szavak voltak jegyezve: „Ez az én végrendeletem.“

Az „arany kalap“ vendéglő tulajdonosának a szeme egészen elkáprázott. Egy chatreuse-ös üveg még ott állt az asztalon; elővett egy pohárkát, megtölté azt, hogy legyőzze felindulását. Aztán bement a főépületbe, mely vendéglojének központját képezte.

Vidéken, ily késő órában, főleg hétköznapon, Printaneau-né már lefeküdt, a pincér és a cselédek is le nyugodtak, egynek kivételével, kinek a korcsmáros megparancsolta, hogy menjen szintén lefeküdni. Aztán visszatért a lugashoz, eloltott három gyertyát csak egyetlenegyét hagyott égve, melynek bágyadt fénye eléggé megvilágítá a fiatal nőt, a ki a

Közgazdaság.

□ **Papir egyforintosok** December 31-én megszűnik az egyforintos államjegyek érvényessége a magánforgalomban. A jövő 1896. év június 30-áig az összes állami pénztárak elfogadják fizetésképpen. Az 1897. év végéig már csak az állami beváltó pénztáraknál érvényesíthetők a papirforintosok. Különben már most kevés marad a bevonásra, mert november végén még 1.5 millió egyforintos volt forgalomban, ma pedig már csak nem teljesen ki vannak vonva a papir egyesek.

□ **Tíz- és ötkrajcárosok bevonása.** A pénzügyminiszter az osztrák pénzügyminiszterrel létrejött megegyezése szerint — mint a hivatalos lap mai száma közli — elrendelte az osztrák értékű 10 és 5 krajcáros ezüst váltópénznek — ez utóbbi már amúgy is régen kiment a divatból — a forgalomból való bevonását. Ennek következtében a két váltópénz 1897. január 1-éig maradhat a törvényes forgalomban, de az állami pénztárak és hivatalok 1898. december 31-ig tartoznak azokat elfogadni.

□ **Vasúti menetrend.** Új évtől kezdve Mohácsról Villányra és vissza naponta három személyvonat fog közlekedni. Ennek folytán mind a három vonat indulása Mohácsról egy negyed órával később történik; vagyis reggel 5 óra 50 perckor, délelőtt 9 óra 15 perckor és délután 3 óra 15 perckor. Erkezése Mohácsra: reggel 7 óra 44, délben 12 óra 34 és este 6 óra 24 perckor.

TÁVIRATOK.

— **Ugron Gábor cáfolata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ugron Gábor a mai lapokban nyilatkozik

Bihari Imrének az „Egyetértés“-ben közölt interjújára vonatkozólag; a melyet Ugron határozottan megtagad. Kijelenti egyben, hogy Bihari kérdéseire kitérőleg válaszolt és így eljárását undok visszaélésnek mondja az „Egyetértés“ és a hirlapírói tisztséggel szemben, melyet a hirlapíróknak megfenyíteni saját reputációjuk érdekében kötelességük. Végül kijelenti nyilatkozata végén, hogy a cikk tendenciáját tekintve az egész nem egyéb alávaló rágalomnál.

— **Elhunyt belga miniszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Brüsszelből jelentik, hogy Frére Orban államminiszter meghalt.

— **Konstantinápolyban minden csendes.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyban a napról-napra előforduló zavargások miatt az összes bálákat betiltották.

— **Előkészületek a cári koronázásra.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sz. Pétervárról jelentik, hogy a cár egy millió rubelt adott a moszkvai koronázási ünnepek fényének emelésére.

— **Vihar az aegai tengeren.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Athenből jelentik, hogy Patras közelében tegnap óriási vihar dühöngött. Egy nagy hajót a sziklához sújtott, 11 ember vízbe fullt.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Alapított: 1865-ben.

A legjobb

ZONGORÁK

pianinók és harmoniumok

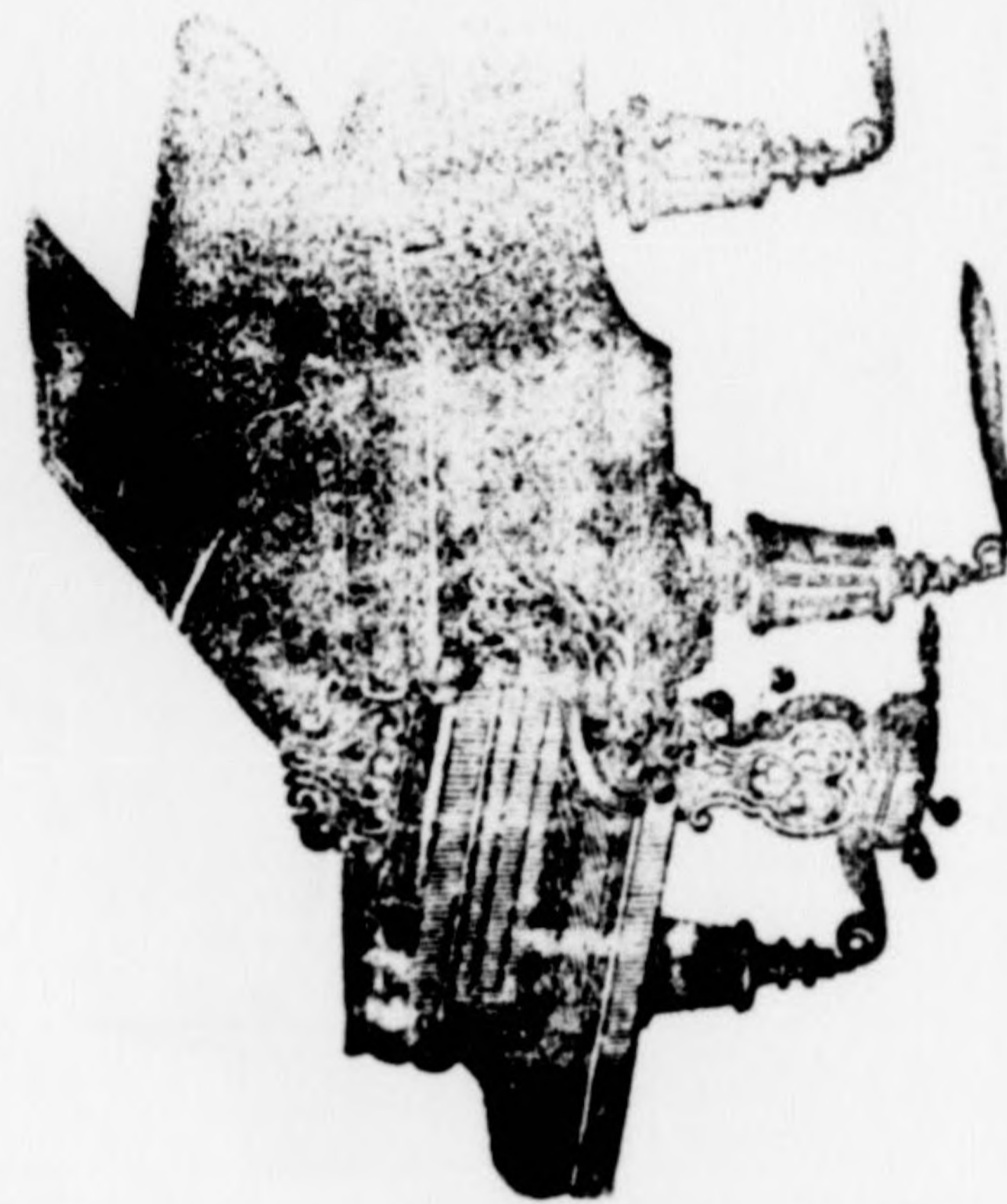
legolcsóbban kaphatók tökéletes jótállás mellett.

Heckenast Gusztáv

hirnves zongoraeladási és kölcsönző intézetében.

Budapest, IV., Kigyó-utca 7. sz.

Schiedmayer és fia, leghíresebb zongorák és Thuringiai Organ C. egyedüli képviselője, a világ legjobb és legolcsóbb harmoniumai. Árjegyzék ingyen.

jerikói lónc, orgona és vadszőlő áthatolhatatlan lombjai közt akart meghalni.

— Ime, egy végrendelet pénzről, órákról és csecsebecséről, — motyogta a vendéglős. — Lássuk csak, lássuk csak!

Először is félretette az értékes tárgyakat; aztán a papir tartalmát olvasta:

„Ez az én végrendeletem.

Senkit se üldözzenek halálom miatt; mert ez oly esemény kifolyása, melyért egyedül én vagyok felelős.

Kárpótlás gyanánt Printaneau urnak, a bougivali legjobb vendéglősnek, az okozott kellemetlenségért, a zsebkendőmben található ékszereket és pénzt hagyományozom.

Isten maradjon mindnyájotokkal, kik ismerőseim voltak!

Tartsatok meg emlékezetetekben és imádkozzatok értem. C . . . Alice bárónő.“

— Mindenét nekem hagyja! — kiáltott föl Printaneau, kinek apró, kerek szeme ragyogott az örömtől — és azt állítja, hogy Bougivalban én vagyok a legjobb vendéglős! . . . Ó, bárónő asszony, — tette gyorsan utána, mintha csak hallaná a nő az ő hálálkodásait, — higgye meg, hogy hálám . . .

Egyszerre félbeszakította beszédét.

— Báróné volna ez a hölgy! — folytatta aztán a kétkedve csóválgatta fejét.

Figyelmesebben vizsgálta a halottat. Élénk, rikító öltözéke, rózsaszín selyem harisnyájával s fasarku cipellőjével, a minőt színésznők szoktak viselni, továbbá viasz-babakhoz hasonló csinos arccskájával a szép leányka csak tökéletlenül ábrázolhatta a bárónőt. De végre is, ez a részletezés csekély fontossággal bírt.

Nem kellene-e a rendőrséget értesíteni? . . . Ez volt ama nehéz kérdés, melyet a vendéglős maga elé tűzött s melyre elhatározta, hogy igennel fog felelni, miután polgári kötelességének tudata is erre utalta. Egyébiránt ezt még jobban meg kell fontolnia. Vajjon csakugyan öngyilkossági eset forog-e itt fenn? Lehetséges-e magát valakinek úgy kivégezni, hogy a feje tetejére erős csapást alkalmazzon? És ez a levél, vajjon ennek a hölgynek a keze vonása-e? Miért hagyták őt így magára? Miért ez az általános, óvatos megszökés, ha a halotton kívül más ez ügyben nem vétkes? És ha azok volnának is amaz ifjak, kik vele mulattak, mi érdeke lenne a vendéglősnek abban, hogy őket bevádolja s beavassa a rendőrséget ebbe a titokzatos ügybe, hogy üldözze azokat, a kik oly gavallérosan viselték magukat s konyhája iránt is legmelegebb elismeréssel voltak?

De meg, ha Printaneau értesitené a rendőrséget, akkor neki vissza kellene adni a pénzt és csecsebecsét, mint bünjeleket. És ha az ügy soha befejezéshez nem jutna: tehetné-e ő valaha kezét e tárgyakra? Printaneau meg lenne fosztva mindattól, a mit neki végrendeletileg hagytak, nem is számítva, hogy nevét meghurcolnák a „Gazette des Tribunaux“-ban és akkor e hirtelen való halál szörnyű rossz hirbe hozná az ő üzletét.

Nagy zavarban volt a miatt, hogy egyrészt kötelességének is szeretett volna eleget tenni, míg másrészt önérdelkei ellen sem akart működni s teljesíteni az elhunytak végakarátát.

A vendéglős oda ült a halott mellé, sokáig szemlélte azt, mintha tőle várt volna sugalmazást, jó tanácsot.

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készítetnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.

26641. sz.
tlkvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Runge Ferenc pécsi lakos végrehajthatónak, Runge Mária férj. Radinszky Vinczéné pécsi lakos végrehajtást szenvedő ellen 5000 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és pécsi kir. járásbíróház területén levő, Pécs város határában fekvő, a pécsi 137. sz. tjkvben felvett 230. hrsz. 153. sz. ház és udvartérből fennevezett végrehajtást szenvedett illető 1/3 részére 1000 frt, a 3128. sz. tjkvben felvett + 6796. hrsz. szántóból ugyanazt illető 1/3 részére 134 frt, az ugyanott felvett 6924. hrsz. szántóból ugyanast illető 1/3 részére 159 frt és a 6352. sz. tjkvben felvett + 3582. hrsz. szőlőből ugyancsak a végrehajtást szenvedett illető 1/3 részére 92 frt becsárban az árverést elren-

delte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 12-ik napján délelőtt 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverező helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át. vagyis 100 frt, 13 forint 40 krajczárt, 15 forint 90 krt, 9 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképez értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnál 1895. évi november hó 15 én.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

Teaestélyeken Baraczkognac Baraczkaszesz és Baraczkermé

kitinó szolgálatot tesz.

Valódi csak a kecskeméti
első alföldi cognacgyár r. t.
gyártmánya Kecskeméten.

Kitinó gyártmányaink kaphatók
Ifj. Rézbányai János, Clemente
Antal, Nick A. K. és Spiegel Jó-
zsef uraknál.

Védjegy.
Mária-czelli
Védjegy.

Mária-czelli

**Gyomor-
gyógyász**

Magyarszeren határnak gyomor bajoknál, nékiültözhetetlen és áltojánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, búzós lehetet, fellültség, savanyu, fejbőfűgés, hasmenés, gyomorégés, feleségés, nyálkákiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörgés, szűkítés.

Hathatos gyogyászernek bizonyított feltűnésnél, a menyinyben, az a gyomortól származott, gyomortünet-helésznel étellekkel és italokkal, gilisziák, májbajok és hámor-róidákánál.

Említett bajoknál a **Máriaczellii gyomorceppepek** ezek óla kitűnőnek bizonyítottak, a múlt száz meg száz bizonyítvány tanusit. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Főrősi, József** gyogyászertára **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tuzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cepppekkel tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságot bizonyítom”.

A **Máriaczellii gyomorceppepek** valódiak kaphatók.

Pécsen: Irgalm. gyogyász., Zsiga László gyogyászert., ifj. Er-reth János gyogyászert., Sipőcz István gyogyász. és Göbel Kálmán gyogyász. Pécs váradon: Dvorsky Béla gyogyász., Siklóson: Petrasch gyogyászert. és Szent-györgyi M. gyogyászert. Szeged váradon: Salamon Gyula gyogyász. és Visy Sándor gyogyász.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindentüti kapható - 1/2 kiló 25kr.

**Mi a
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-főzé?**

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb elönveitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A **Kathreiner-féle kávé** a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, as őrtől s ez okból a vevő közönség által nem ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatásági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorlati idegen anyagokkal hamisítottak.

Eleinte csak **harmad részben**, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megakaritást eszközölhetünk.

A **Kathreiner-féle kávé** a **legelső orvosok ajánlják**, s az úgy nyilvános infézetekben, mint **családok ezrei körében** naponta jönnek bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűsággal a **legizletesebb ital**.

Leikiismeretes gazdasszony vagy anya általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon **Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét** használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre:

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekükben ne engedjék magukat rábeszélteni! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott árként eladni.

